

SNEH

spoločnosť pre nekonvenčnú hudbu

Každé dieľa vie, čo je sneh. Keď napadne, zadívá sa a poteší. Vezme ho do hrsti a do úst, obliezne padajúce vločky, požuje snehové gule, podupe a poskáče si na snehovej pokrývke a vyzváva sa v nej. Občas postaví snehuliaka, alebo niečo jemu podobné a je vlastne spokojné. To je dobre, odhaluje jeho i svoje možnosti. Ale potom, potom dostane výprask za premočené háby. Má totiž smolu, že ho nemohlo napadnúť predtým sa vyzliecť donaha...

Sneh je studený, ale jeho duša je teplá. Vlezte do snehu, vyhrabte si brloh alebo postavte iglú a bude Vám teplo.

Sneh napadá a roztopí sa. Nikto poriadne nevie kedy a koľko ho napadne a čo všetko spôsobí. Nie každému spôsobuje totiž radosť. Občas ho treba odpratať, lebo je nebezpečný, ani nie sám sebou, ale tým, čo je pod ním. Zakrýva všeličo, ale odhaluje v konečných dôsledkoch život, rodiaci sa život. Občas i to, čo visí vo vzduchu (sadze, síru, chlór...).

Sneh navonok nemá ksicht. Je beztvárny, ale pri bližšom pohľade má tisíce podôb, o ktorých hovoríme, že sú krásne, ale trvajú len chvíľu. Sneh má proste bohaté sémantické pole. Sneh nie je len sneh, je to vlastne studenšia sprcha, ktorá musela prísť, pretože tu bolo príliš vlažno, teplo či bohvie ako inak. Vznikol, či bol založený SNEH. Spoločnosť pre nekonvenčnú hudbu - SNEH

Osamotené vločky, páperie snehu padalo už dávno predtým, než napadol SNEH. To už sa vedelo, že bude treba držať (asoň chvíľami) viacej pohromade, aby sa to všetko znova neroztopilo. Stalo sa - v zime - 10. januára na rozpadajúcim sa Zjazde Zväzu slovenských skladateľov, že bola vyslovená myšlienka založiť takú spoločnosť pre také oblasti hudobných aktivít, ktoré dosiaľ u nás nemali ani zväz, ani úniu, ani spolok, akurát pári skupín nadšencov a solitérov, ktorí o sebe ešte stále nevedia. Mal som tú česť iniciovať založenie takejto spoločnosti a mal som na mysli jej širokú pôsobnosť aj preto, že ako muzikológ som roky zápasil na našich cestách za hudobným poznáním s dierami a priekopami oveľa výraznejšími než sú na asfaltkách. Dnes viem, že vlastne sme sa usilovali kráčať po sitách či sieťach s veľkými okami i očami.

Ergo, začali sme formovať SNEH, pripravili úvodné prehlásenia, stanovy, organizačný poriadok, programy, plány, projekty, perspektívy v úsilí dať tejto občianskej aktivite všetkých päť P a ešte niečo navyše. Predpoklady na to boli a sú. Podobné združenia, ktoré nelipili na majetku bývalého Zväzu, vznikali s podobnými problémami a ambíciami vedľa nás a išlo a ide im o vec. Dnes ide o ešte viac, o prežitie, o program uchovania života v oblasti, ktorú sme si dobrovoľne a nezávisle od iných programov zvolili.

Sneh rozvíjal svoju činnosť podľa schopností a energie svojich iniciátorov, či zakladajúcich členov - tých bolo zopár a tých zopár aktivít sa zhľuklo do niekoľkých kopiek či kôp SNEHu. Pôvodne to mali byť Kolégia a malo ich byť hodne. Tej nekonvenčnej hudby, tých dier, ktoré boli sem tam zlepšené bublinou či medom, je totiž príšerne veľa a nezaplatí ich žiadna privilegovaná čata či samozvaný brigádnici. Raz v oblasti duchovnej hudby (Album pre pápeža, vystúpenia gréckokatolíckeho zborového spevu, pokusy o "ekumenické" koncerty), inokedy pri práci s deťmi (nová tvorba pre deti, akustické hry s deťmi, výroba nekonvenčných nástrojov), alebo v oblasti inštrumentálneho divadla (koncerty ansámblu Transmusic Comp.) či intermediálnych aktivít (Festival intermediálnej tvorby FIT 91) alebo performance (San Francisco performance arts).

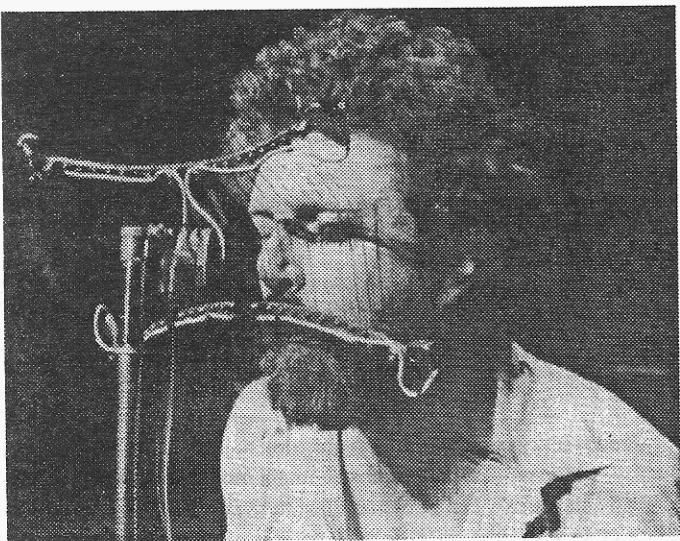
SNEH sa pokúsil poprásť aspoň niekoľké plôšky ahasféry - oblasti akustických, hudobných a audiovizuálnych javov, dianí, aktivít a projektov, ktoré majú v sebe kus (alebo odrobinku) Ahaefektu, objavenia (znovuobjavenia, odhalenia, sprístupnenia, prezentácie, podpory, atď.) niečoho; niečoho z toho, čo nám bolo v časoch totality zamlčané, utajované, odopierané, odsudzované atď. atď.

Predovšetkým išlo (a stále ešte ide) najmä o oblasť súčasnej hudby, s ktorou sa naša verejnosc nemala možnosť poriadne stretnúť po celé desaťročia. Nielen o klasiku svetovej hudby 20. storočia - tá sa sem dostáva a dostane inými, oficiálnejšími cestami s patričným puncom reprezentatívnosti. SNEH usiloval o prezentáciu toho, čo je nielen tu, ale i inde vo svete nekonvenčným, okrajovým, presahujúcim hranice "stredných prúdov". Čo oživuje tvorivosť komunikačných situácií, aktov i procesov. Čo odhaluje obchádzané a dáva do kontextov. Čo spája ľudí podobných záujmov. Členstvo SNEHU je totiž tak isto otvorené, ako jeho program - sú tu mladí i starší skladatelia, hudobníci z rôznych hudobných žánrov, profesionáli i neprofesionáli, muzikológovia i výtvarní umelci, tvorcovia akustických i elektronických hudobných nástrojov, pedagógovia i poslucháči stredných a vysokých škôl, básnici i fyzici... Sfery novej, experimentálnej, nekonvenčnej, nanovo evidovanej staršej či mimoeurópskej hudby, tvorby nových zvukových zdrojov, situácií, projektov, akcií, intermediálnych a multimediálnych projektov a kompozícií poskytujú dosť možností k sebarealizácii i k tvorivým kontaktom. SNEH má za sebou desiatky akcií - vernisáži, koncertov, intermediálny festival, intermediálne medzinárodné sympózium, zahraničné kontakty a projekty, možnosti stavať ďalšie. Ako väčšina združení zápasíme s ekonomickým zabezpečením, ale nepovažujeme tento zápas za marny, odvaha a chut prežiť je väčšine zainteresovaným známa a nie je dôvod k obavám, že sa SNEH roztápa. Som presvedčený, že sneží.

MAGICKÝ SVET HUGHA DAVIESA

Jedného dňa stretnete usmievavého brčkavého muža s kufríkom, podá vám ruku a celkom obyčajne povie Hugh Davies. O pár minút neskôr roztvorí kufrík a s jemnocitným gestom spomedzi spleti káblov a káblíkov povykladá spústy drobných objektov, niektoré dobre známe z každej kuchyne, iné tajuplné ako pohľad pod kryt neznámeho stroja či skôr mašinky. Majú v sebe pôvab kuriozity a zobúdzajú záujem i bázeň. Tak nejak vyzeralo i moje prvé osobné stretnutie sa so vzácnym človekom, ktorého meno mi bolo dobre známe z viacerých textov o elektronickej či experimentálnej hudbe. Hugh Davies bol v Bratislave, aby prezentoval časť svojich aktivít z týchto oblastí na koncierte v Ovišti a na prezentácii svojich nástrojov v kinosále SNG. To bolo pred viac než rokom, no jeho hudbu a nástroje mám stále pred očami a v ušiach. I vďaka jeho nahrávkam, ktoré občas znešú nielen v mojom byte.

Hugh Davies je mnohodimenzionálnym človekom dvadsiateho storočia - skladateľ, interpret, vynálezca a tvorca hudobných nástrojov, muzikológ - špecialista pre oblasť elektronickej hudby a nekonvenčných zvukových zdrojov. Pracoval ako výskumník a v rokoch 1967-1986 ako vedúci v Goldsmithsovo College University of London - štúdiu elektronickej hudby. Narodený roku 1943

Zrkadlo ako partitúra pre intuitívnu hudbu a autoterapiu
Foto: Michal Murin

v Exmouth sa ako skladateľ a interpret venoval od polovice 60tých rokov produkcií live electronic music a v lete 1967 začal konštruovať svoje prvé amplifikované inštrumenty, zvukové objekty a skulptúry. Bol členom viacerých ansámblov Novej hudby, medzi iným Gentle Fire (1968-75), Music Improvisation Company (1969-72), Naked Software (1971-73), účinkoval sólove i v partnerstve s inými tvorcami nekonvenčných hudobných nástrojov (Hans-Karsten Raecke, Max Eastley, atď.). Uskutočnil recitálové prezentácie a výstavy svojich nástrojov vo vyše dvadsiatich krajinách, účinkoval na temer 200 sólových performancoch. Jeho skladby zazneli na mnohých festivalových pódiach a ako interpret nahrával pre CBS, DGG, EMI, Polydor, Electrola, Toshiba, Obscure, FMP, atď. atď. Ako skladateľ sa venuje hlavne tvorbe pre vlastné nástroje, live electronic music, hudbe pre magnetofonový pás, sólovým a ansámblovým kompozíciam pre nekonvenčné zvukové zdroje, intermidám s využitím tanca i diaprojekcie, environmentálnym akustickým projektom a situáciám. Ako muzikológ od roku 1964 napísal a publikoval desiatky objavných pohľadov na vývoj elektronickej hudby a nových hudobných nástrojov 20. storočia. Bol spoluostavovateľom prvej bibliografie a diskografie elektronickej hudby International Electronic Music Catalog (MIT Press 1968), hlavným prispievateľom pre oblasť elektronickej hudby a nástrojov v New Grove Dictionary of Music. Napísal knihu Echo, the Images of Sound (1987), je autorom azda naprehľadnejšej štúdie a dokumentácie retrospektívnej dejín elektronickej hudby pre Benátske Bienale (1986). Pre Gemeentemuseum v Haagu zostavil unikátnu zbierku vyše 20 elektronických nástrojov. Zúčastnil sa mnohých konferencií a súťaží ako člen porôč. Patrí medzi znalcov hudby futurista Luigi Russola, ruskej elektronickej avant-gardy (ako autodidakt sa naučil po ruský a zažívali sme spoločnú radosť pri objavovaní jemu neznámych textov a notových ukážok k využitiu elektronických nástrojov v ruskej hudbe 50tých rokov), notačných systémov a využitia netradičných zvukových zdrojov v hudbe 20. storočia.

Svet Hugh Daviesa je definovaný detailom, nesmerne vyvinutým zmyslom pre drobnú odchyľku, pre nuansu priam mikroskopickú. Možno práve preto potrebuje ku svojej tvorbe mikrofony - inak jeho hudbu temer nepočuť. Nie je nadšencom high technology - stavia z dostupného a prístupného - od slúchadiel a mikrofónov zo starých a vyradených telefónov, cez magnetické snímače a prenosky gramofónov po plošné kontaktné mikrofóny. Vie, že každý z nich má svoju neopakovateľnú dispozíciu, ktorú možno využiť.

Ich krehkosť umocňuje svojim jemným dotykom. Používa brušká prstov, chrábty i hrany nechtove, zubnú kefkú, pierko, vlas ako slák, žiletku ako trsátka i plátok, ktorý dobre umiestnený zaznie hebkým tónom. Jeho Aiolská harfa je skonštruovaná z potrhaných lupienkových pfliek, ktoré rozozvučia svojim dychom. Iný jeho nástroj pozostáva zo sady drobných špirál, ktoré rozochvieva vtáčim brkom. S pomocou snímačov rozohráva vyradené plátky plošných spojov zubnou kefkou dosahujúc prekvapivé množstvo zvukového spektra. Zo starej gramofónovej platne či z jej úlomku vylúdi svojimi prstami novú sonátu. Kedysi som sa samolúbo nadchýnal tým, že dokážem dychom rôzne rozozvučať a počuť plameňe sviečok a zápaliek: Hugh vníma zvuk ich dymu. Medzi jeho akustickými projektami nájdete možnosť prestavania kameňov v potoku, aby zmenil svoj hlas. Každá hladká i drsná plocha mu dovoľuje rozozvučať ju bohatým spektrom nuansových zvukov, ktoré cez priemerný zosilovač (pri koncerte a prezentácii u nás to boli mašiny Tesla) sa rozozvučí ako pozoruhodná elektroakustická kompozícia.

Hugh Davies je muzikant - to jest, ovláda svoje (mikro) gestá, ovláda svoje nástroje, pozná kvality ich materiálu. Hrajúc na vajíčkový, rajčinový či syrový krájač nie je diefačom, ktoré ich proste rozkmitá, ale hafistom, ktorý vie, kde sa treba dotknúť steny, aby vydala zo seba viac než sa zdá na prvý pohľad či dotyk. Je virtuóz, vynikajúci improvizátor. Sám hovorí, že nemôže od seba oddeliť improvizáciu, kompozíciu a konštrukciu nástrojov. Ako člen skupín využívajúcich kolektívnu improvizáciu sa ocitol neraz v situácii okamžitého nápadu, riešenia problému súhry, sóla, dialogu muzikantov, motívov, farieb, tónových systémov. Nemá rád definitívne, uzatvorené tvary; nezaujíma ho temperovaný systém, jestvujú preň jemnejšie nuanse než poltony či štvrttóny. Jeho hudba tým nadobúda na intenzite - je plná očakávaní čo bude ďalej, dynamická a spojité. Človek si túto spojitosť uvedomuje až po chvíli, po ponore do diania, po evidencii logiky a sémantiky detailu. Navonok primitívny objekt skutočne pôsobí ako dômyselný nástroj, umožňujúci vytvorenie desiatok kompozícii preň.

Jeden z najkrajších a najpovednejších inštrumentov Hugh Daviesa je Shozyg. Tajomný názov nástroja vznikol z nápisu na chrábate knihy "The New World Library: Knowledege" SHO-ZYG, z ktorej boli vybraté všetky stránky knižného bloku a vložené dva ostrovky drobných nájdených zvukových zdrojov spolu s kontaktnými snímačmi. Na tejto "akustickej knihe" zahrával Hugh Davies rad stereofónnych kompozícii a improvizácií. Vďaka nálezu niekoľkých väzieb spomínaného slovníku a variete súborov rezonančných objektov zostavil Davies rad takýchto nástrojov, svedčiacich i o jeho výtvarnom dôvite. Hrajúc na nich predostiera publiku svojrázny magický a neraz očarujúci rituál, rituál mikroskopického sveta zvukov a farieb, a predovšetkým gest a umu, zobúdzajúcich ich k životu.

Milan Adamčiak

POVEDZME, ŽE POHYB POVEDZME, ŽE BEZ SLOV

"- - - - -". Tak, alebo inak. Raz tak, inokedy inak. Ale stále s tou istou vervou. Alebo nudou. Tak alebo onak. Onanak. Tak, tak. Tik, tak, tik, tak... Taktika gesta a úvahy. Irónie i väšne. Osamote, vo dvojici, v trojici, vo štvorici... S muzikou či bez nej. Presnejšie, vedľa nej a nie pomimo. Tak či tak. (To je jedno. Aj tak je to jedno. Ide o iné.) Reč je o inom. O inom človeku. Človek nevie nič o sebe. Nič poriadne. Stretne druhého a nevie. Alebo vie. Potom ho nestretne a vie, že ho ešte stretne. A nevie o

inom. Potom sa dozvie o možnosti a stretne sa so stretnutím. Opatrne, strnulo, potom pomaly a nesmierne vážne. Potom zistí, že to nie je nesmierne, potom, že je to vážne o nesmiernom. Zaujate, vážne, väšnivo a zaujate. Zaujímať a blízke. Staronové, znova to isté nové a vážne. Blá! Nie celkom. Kdesi je tu on. Dosť masívny a zdá sa nemotorný. Pozerá a nevieš čo povie. Blá! Nuda! Stojí (sedí) a pozerá. Potom povie, ale ústa sa mu nepohnú, len brada. Potom sa otočí a vidíš, že je holobiadok. Že má iba polovicu kisichtu. Poločlovek. Zhrbí sa pod tvojou myšlienkovou zamávavou rukami. Vieš skade ideš. Čo sme na tejto pologuli? Poloľudia, polopice, polodiabli, polobohovia. Povie: "Som nezamestnaný" a vieš, že má plno roboty. Nie hocijakej. Hľadáš a nenájdeš, čo by ho uspokojilo. Všade je to na polovicu. A on nie je polo- ale poly-čo. Tak hlboko ponorený do seba, že keď to vrie, vybuchuje. Nečakane, prudko alebo inak. Tak či tak. Sme znova tam, kde sme chceli byť. Skončí a začíname. Nanovo, staronovo, znova a znova, idúc až k akýmsi archetypom. Blá! Stoji a pozerá, stoji temer nahý a pozerá cez čapicu. Na čele má zvon. A vieš, že je to on, ktorý sa pohne a zazvoní do vetra. Má ho i v hrsti. Keď píše, rozosieva vietor. Nepíše do vetra. Pichá, lebo ho pichá v boku, alebo mu vtají v hlave nebezpečné myšlienky. Alebo mu miškujú mozog.

Jari do jari (Jarry). Obrní sa čapicou, trochu podobnou budajke. Vyplází jazyk a zazvoní ako krava frečitým slovenským zvoncom (Made in DDR). Vyvráti oči a cítis, že trpí. Je mu to vlastné. Žije v 20. storočí. Kto netrpí? Zavalený problémami, ktoré vôbec nie sú jeho. Sadne si na nejestvujúcu stoličku a možno si prehodí nohu cez nohu. Svoju cez svoju, svoju cez jej. Sedí. Potom vstane ako posadnutý a má v ruke palicu. Strom alebo sekera. Tak či tak ju zlomí. S treskom. Naopak. My sme tí prázdní ľudia... tak si tu vzlykáme... Teda takto svet končí, nie treskom ale skučaním... (Eliot?) On neskučí, reve. Keď má otvorené ústa, nepočuješ ho. Potom ich zavrie tak, že má pocit, že si polámal všetky zuby aj s čelusťami. A zaľahne ti v ušiach z toho ticha. Povieš si pohyb. A všetko, čo sa hybe, znie. Iba že, nie každý to počuje. Tak nech sa kukajú, šibači. Niekedy cítis, ako ho bičujú. Potvory. Myšlienky či slová. Hlúposti, blá. S vyplazeným jazykom, alebo bez neho. Zravené kolená i stehná. S hlavou v červenej sukni (bola to červená?). Opiera sa o palicu ako o kríž, poslednú nádej? Potom vyskočí a tresne. Nie hovadinu, palicou o zem tresne. Hopsa hor sa, zem otvor sa! Palica sa polámal a do vody popadala! Jablko od stromu aleko nepadne kým sa nerozbije. Blá. Dínom, dánom, Dunaju! (Individuálny folklór, deflorovaný panicom, hermafroditom, hypochondrom, polynomom gnómom.) Há? Ahá! Tu je ten vtáčik, kde máme sieťku či sláčik. Zaspievaj, slávik, zaspievaj zbojník Slávik! (Ilja Muromec a...tattoo Ubu: "Hovnajis!"). Zoberie sláčik, potom druhý a hrá a hrá. Fidlikant pod strechou. Hrá až ti pišťa kosti. Píšťaly i iné hnáty. Rozohráva všetko okolo seba, vzduch, svetlo, tmu, vietor i seba. Keď si prejde slákom po jazyku v ušiach ti znie cirkulárka. (To nebol on!) To nebol ten, ktorý zradil! Tento hrá na všetky chute sveta, vedť to vidím. Čo si hluchý? Pod ruky-sláky sa mu pripláňace žena. Už ju má, už ju hrá, už vyhŕáva. Už ju porazil. Dorazil, ani nezbadal, že je tu. Vedť svet sa točí a je plný kostí. Tak. Len v ňom sú ich stovky. A tancujú, bláznivo, húževnate, ale príšerne pomaly. Dlho ti trvá až zbadáš, že už nie sú na svojom mieste. Že už hovoria o inom. O tom či o onom inom. Inak hovoria v ňom než v tebe, a je ti úzko. Zízaš, lebo nemáš inú možnosť. A on. Palica v hrsti, namiesto rohu zvon... ...a potom naraz zmizne zo scény. Vráti sa s rebríkom ako Jakub. Ja, Kubo. Pozeráš ako pôjde do neba. A on, šľahne rebríkom ako bičom. Plesk! Blá! A ešte raz. Pochopíš: pastier, s rebríkom do neba! pozenie celé stádo kravských zvoncov, rolničiek, spiežovcov, plecháčov, plechoviek, pikší... A on (možno) sláčikom rozochvieva stupne na temer zlomenom presvedčení. Potom ti povie. Ja nie som muzikant. Tak či tak.

Vidíš, že trpí a je mu veselo na duši. I na tele. A aby sa nemusel hanbiť za utajené ohanbie, tančí. Medzi dvomi ženami, ktoré mu lezú na telo i na nervy. Je silný a znesie to, oháňajúc sa poriskami. Bortviš! napadne ťa, upratuje! Figu borovú, kosí trávu! neblázni, mláti slamu. Hubou? Nie, špongiou, namočenou v octe. Preveteľuje sa, vidíš ako zvlieka kožu už nemá gate iba sukňu, vrece, handru, remeň. Plesk! Blesk! Blá, blá! Nech žije tatko náš, Ubu! Blá! Je niečo zhmitého v štáte Pánskom. Kameňom do nich, kameňom, nie blatom. Balvanom... (Hovnajis!)

No teda! Dorazili sme to ahoj! Tak čo, zobudil si sa?! Počúvaj, ten xylofón som nepočul, ani vtákov. Boli tu? Boli-neboli. Bolo nebolo, kde bolo tam bolo bolelo či nebolelo. Je za nami. Za tebou za vami, zdá sa mi, že tuším... kde?... v oku mojej duše. Zruš to! Klapka, klap! Do parfémovej flášičky nalej štipku potu, znoja, sekretov. Nečuchni, dúchni. Počuješ? Každá znie inak, my každý tiež. Tak či tak, či onak. tik.tak.tik...tak... Partizán. Performer. Prišiel na bojisko a boja niet. Ani zbraní, ani vojakov. Iba priateľ-nepríateľ. Skočil do obchodu s hračkami či domácimi potrebami a nakúpil zbrane i streliivo. Zatančil tamtým ako Robinson či Zoja Kosmodemjanskaja, ktovia. Divadlo jedného herca a pári poslucháčov-neposlucháčov. Ako zavše. Ako väčšinou vždy. Blá! "Potom som im hračky vrátil do obchodu a povedal som, že sa otcovi nepáčili, že také už má, alebo že ich už videl. Vrátili mi peniaze a šiel som domov." Kde je doma, amatér? živý a mocný, ale predsa: neprofesionál - ani diabol, ani boh, ani herec, ani tanečník, ani skladateľ, ani interpret, ani ani. V sebe. Hlboko v sebe, môžete vlieziť do neho, ak vás pustí. Nezbaští hocičo a hocikoho. A keď sa mu nechce, nedostaneš doňho ani z neho nič. Proste bude pozerať a stáť a pozeráť a stáť a v ruke sa mu bude kolísat akýsi inštrument ako pendulum. Až kým nepočuješ odpoved', alebo výzvu. Ty, ty, ty, daj si pozor! ja ťa už dlho pozorujem. A myslí to vážne, lebo je otočený chrbotom. A má prizmúrené oči, zamknuté na sedem zámok. Pozrie a vidíš, že vidí rovno do svetla. Tak či tak, nie je pri ňom zle. Ani dobre. Raz tak, raz onak, ale je dobre, keď si pri ňom. Presnejšie, keď ho máš pred sebou, alebo vedľa seba..."

Reč je o jednom občanovi, ktorý sa podujal okrem iného občas (často) účinkovať s Transmusic Comp. a dať mu občas (často) aj svoje umenie permormance. Nielen. Je autorom radu projektov, ktoré by sa mali uskutočniť. Napríklad v SNEHU (Spoločnosti pre nekonvenčnú hudbu). Inak je viac divadelník a publicista, patafyzik a profesionál v mnohom, v čom sme my amatéri. Bon jour, Monsieur Michal Murin! How are you?

Diogenes Panfil

TANEC NA ĽADE - TANEC BUBLÍN

Zamrznutá voda uväznila vzduchové bubliny v ešte nezmrznutom blate. Tým, že som sa pohyboval po ľade, vzduchové bubliny kolovali v priestore pod ľadom v blate. Keď som zistil dostatok možností a odtieňov stúpania na ľad a od toho závislý pohyb bublín, pripravil som trojminútovú tancovačku človeka a bublín. Za počiatocný impulz som zvolil Debussyho Syrinx, potom som walkman vypol a pokračoval v šamanskom tanci. Môj pohyb choreografovali impulzívne a intuitívne sa pohybujúce bubliny a ja som choreografoval bubliny rôznymi spôsobmi našlapávania na ľad. Spôsob pritláčania nohy na ľad určoval pohyb bublín a ich rýchlosť bola tým väčšia, čím som silnejšie pritlačil. Tančovačka skončila podaním si rúk s bublinami, keď praskol ľad.

Pre SNEH a TMC
Michal Murín